

LACNIUCHNO (19) *av*

a oraz o jasne.

Zawsze łącz-.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (XVIII) w. s.v. łączniuchny.

Dem. i intens. od „łączno”; bez najmniejszego trudu, prędziutko; nullo negotio Mącz, Cn; ex facili, plane Mącz; facile, perfacile, expedite, facillime, nullo labore Cn (19) ; SZczyrowa wodka iest ciepła j fucha, flegmę łączniuchno wywodzi FalZioł II 12a; Suchą łkąłę łączniuchno on [Pan] odmieni w wod zdroy głęboki LubPs Z6v, ff marg; Plane et perspicue expedire aliquid, Łacniuchno á yákoby oczywiście co wypráwić. Mącz 406b, 114a, 245a; RejPos 112v; A nie trzebá ná to áni pińmá/ áni przykładow przywoźzić/ kto iedno chce łączniuchno fie temu y domá przypátrzyć może RejZwierc 18v; Bo to iest nańnádnieyfza drogá/ którą łączniuchno przyść możemy do odpufzeżenia grzechow nálfzych [ma expeditissima ad veniam peccatorum nostrorum] odpufzczáć winowáycom winy ich ModrzBaz 67v; LatHar +4v, +7v, 204, 259, 381.

W charakterystycznych połączeniach: łączniuchno przypatrzeć się (3), przyznać (2), sprawić (2).

Zwroty: »łączniuchno się domyślić« (1): A iáko fie go [Boga] małz bać/ łączniuchno fie thego domyflić możelz y po tych pániech fwiátá tego. RejPos 219.

[»łączniuchno nauczyć się«: mogli by fie Chrześciánin w każdym stanie łączniuchno náuczyć/ czego Pan Bog po nim żáda WujPosN 1584 360 (Linde).]

»łączniuchno obaczyć« (1): Bo iedno z drugim złożywfzy, łączniuchno co fie z tego wyléwa, obaczy káždy. SarnStat 667.

»łączniuchno poznać (się) (a. rozeznać)« (3): RejPos 283v, 336; ielzcze łzárą bárwę mamy/ Y po sierści fie w boiu łączniuchno poznami. CzahTr Ev.

Cf [ŁACNIUCZKO], ŁATWIUCHNO, ŁATWIUCZKO